

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 28 marca 1978 r.

Nr 3

Poz. 17—18

Przepisy obowiązujące:

Poz. 17 — Zarządzenie porządkowe Nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 15 marca 1978 r.

Poz. 17

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 2/78

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 15 marca 1978 r.

w sprawie zmiany przepisów portowych.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 i 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35, zmiany: 1961 r. Nr 6, poz. 42; 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 30 grudnia 1972 r. — Przepisy portowe (Dz. Urz. WRN z 1973 r. Nr 5, poz. 26; zm. z 1975 r. Nr 10, poz. 63; sprostowanie błędów 1976 r. Nr 1, poz. 7), wprowadza się następujące zmiany:

1. § 131 otrzymuje brzmienie:

1. Statki przybywające na kotwiczowiska portu Świnoujście bez względu na to czy przychodzą z innego portu, czy powracają z jakiegokolwiek prac w morzu, powinny nawiązać łączność z kapitanatem portu (punktem obserwacyjnym) i podać swoją nazwę lub sygnał rozpoznawczy, banderę, długość i szerokość statku, aktualne zanurzenie w wodzie słodkiej, największą pojemność rejestrowa brutto i rodzaj ładunku.
2. Statki nie posiadające radiotelefonu UKF — w wypadkach kiedy użycie lampy sygnalizacyjnej ze względu na warunki atmosferyczne jest niemożliwe — winny zgłosić swoje przybycie na kotwiczowiska wraz z danymi określonymi w ust. 1 drogą radiotelegraficzną.
3. Za statki przybyłe na kotwiczowiska uważa się statki, które nawiązały łączność z kapitanatem portu stosownie do wymogów zawartych w ust. 1 i 2.
4. Statek nie może wejść do portu bez zezwolenia kapitanatu portu z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 132.
5. W celu uzyskania zezwolenia na wejście do portu statek, przebywający na kotwiczowisku lub statek idący z morza wprost do portu, powinien nawiązać łączność z kapitanatem portu (punktem obserwacyjnym) oraz podać informacje o posiadaniu przez statek sprawnego radaru i radiotelefonu UKF. Statek idący z morza wprost do portu jednocześnie obowiązany jest zgłosić dane wymienione w ust. 1.
6. Statki wymienione w § 50 ust. 1 pkt 1—5 powinny nadto podać rodzaj niebezpieczeństwa jakie stwarzają dla żeglugi portowej.
7. Zezwolenia na wejście do portu kapitanat portu udziela drogą radiotelefoniczną albo lampą sygnalizacyjną, lub za pośrednictwem stacji pilotowej. Statki niedysponujące sprawnym radarem mogą być dopuszczone do ruchu na torze wodnym w zależności od warunków nawigacyjnych.
8. Statki schodzące z kotwiczowisk powinny nawiązać łączność z kapitanatem portu (punktem obserwacyjnym) i podać swoją nazwę oraz pierwszy port, do którego się udają.
9. Wszelkie statki w drodze, na torze wodnym od kotwiczowisk w morzu do zacumowania w porcie w Świ-

nowieściu lub w Szczecinie, względnie odwrotnie, od chwili odcumowania do wyjścia poza kotwiczowiska, obowiązane są prowadzić stały nasłuch radiotelefoniczny UKF — kanał 12, lub na częstotliwości pośredniej (2182 kc) oraz posiadać włączony radar od zachodu do wschodu słońca i w warunkach ograniczonej widzialności.

Poz. 18 — Zarządzenie porządkowe Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 24 marca 1978 r. w sprawie łączności radiowej.

noujściu lub w Szczecinie, względnie odwrotnie, od chwili odcumowania do wyjścia poza kotwiczowiska, obowiązane są prowadzić stały nasłuch radiotelefoniczny UKF — kanał 12, lub na częstotliwości pośredniej (2182 kc) oraz posiadać włączony radar od zachodu do wschodu słońca i w warunkach ograniczonej widzialności.

10. Statki winny zgłaszać drogą radiotelefoniczną (kanał 12) zamiar włączenia się do ruchu na torze wodnym oraz w portach Świnoujście i Szczecin lub wyłączenia się z ruchu na tych wodach.

Statki w rejonie od kotwiczowisk w morzu do I bramy torowej zgłaszają o powyższym do Kapitanatu Portu Świnoujście, a statki w rejonie od I bramy torowej do portu w Szczecinie do Kapitanatu Portu Szczecin.

11. Statki w ruchu na torze wodnym winny zgłaszać czas minięcia następujących trawersów:

- 1) I bramy torowej — do Kapitanatu Portu w Świnoujściu,
- 2) IV bramy torowej — do Punktu Obserwacyjnego Police,
- 3) nabrzeża Huta (Kra) — do Kapitanatu Portu w Szczecinie względnie do Punktu Obserwacyjnego Police.

W nocy w czasie mgły lub w innych okolicznościach utrudniających ustalenie nazwy statku, statki przechodzące trawers punktów obserwacyjnych Police oraz Świnoujście (główka falochronu wschodniego) obowiązane są powiadomić o tym wyżej wymienione punkty obserwacyjne.

2. § 150 otrzymuje brzmienie:

W porcie Szczecin obowiązane są posługiwać się:

1. Pomocą jednego holownika:

- 1) statki o pojemności brutto od 2000 do 4000 RT,
- 2) statki o pojemności brutto 1000 RT i więcej odbywające żeglugę w kanałach: Dębickim i Przemysłowym, na rzekach: Duńczycy, Parnicy, Regalicy, w basenach Portu Centralnego, Warty, Noteckim, wzdłuż nabrzeży: Starówka, Wały Chrobrego, pomostów i przystani dalbowych,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto od 1000 do 2000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewozie takich cieczy,
- 4) statki bez własnego napędu o pojemności brutto poniżej 500 RT.

2. Pomocą dwóch holowników:

- 1) statki o pojemności brutto od 4000 do 12 000 RT,
- 2) statki bez własnego napędu o pojemności brutto od 500 do 4000 RT z wyłączeniem barek portowych,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto od 2000 do 6000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewozie takich cieczy,
- 4) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemności brutto od 12 000 do 25 000 RT.

3. Pomocą trzech holowników:

- 1) statki bez własnego napędu o pojemności brutto od 4000 do 12 000 RT,
- 2) statki na wejściu do portu o pojemności brutto od 12 000 do 25 000 RT,
- 3) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemności brutto ponad 25 000 RT,
- 4) zbiornikowce o pojemności brutto od 6000 do 15 000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II

niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy.

4. Pomocą czterech holowników:

- 1) statki na wejściu do portu o pojemności brutto po-
nad 25 000 RT,
- 2) statki o pojemności brutto ponad 12 000 RT bez
własnego napędu,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto ponad 15 000 RT
z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpie-
czeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy.

5. W przypadkach uzasadnionych stanem pogody i wła-
ściwościami manewrowymi statku, kapitanat portu mo-
że wyrazić zgodę na obniżenie lub zwiększenie liczby
holowników określonej w ust. 1-4.

6. Wraki statków, duże pontony i doki wymagają do ho-
lowania każdorazowo specjalnego zezwolenia kapitana
portu.

Zezwolenie takie winno jednocześnie określać wszyst-
kie warunki konieczne do bezpiecznego holowania.

3. § 151 otrzymuje brzmienie:

W porcie Swinoujście obowiązane są posługiwać się:

1. Pomocą jednego holownika:

- 1) statki o pojemności brutto od 2000 do 4000 RT,
- 2) zbiornikowce o pojemności brutto od 1000 do
2000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 3) statki bez własnego napędu o pojemności brutto
poniżej 500 RT,
- 4) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brutto
od 1000 do 2000 RT.

2. Pomocą dwóch holowników:

- 1) statki o pojemności brutto od 4000 do 12 000 RT,
- 2) statki bez własnego napędu o pojemności brutto
od 500 do 4000 RT z wyłączeniem barek portowych,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto od 2000 do
6000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 4) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemno-
ści brutto od 12 000 do 25 000 RT,
- 5) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brutto
od 2000 do 6000 RT.

3. Pomocą trzech holowników:

- 1) statki bez własnego napędu o pojemności brutto od
4000 do 12 000 RT,
- 2) statki na wejściu do portu lub statki obracane
o pojemności brutto od 12 000 do 25 000 RT,
- 3) statki na wyjściu z portu bez obracania o pojemno-
ści brutto ponad 25 000 RE,
- 4) zbiornikowce o pojemności brutto od 6000 do
15 000 RT z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II
niebezpieczeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 5) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brutto
do 6000 do 15 000 RT.

4. Pomocą czterech holowników:

- 1) statki na wejściu do portu lub statki obracane
o pojemności brutto ponad 25 000 RT,
- 2) statki o pojemności brutto ponad 12 000 RT bez
własnego napędu,
- 3) zbiornikowce o pojemności brutto ponad 15 000 RT
z ładunkiem cieczy palnych klasy I i II niebezpie-
czeństwa lub nieodgazowane po przewo-
zie takich cieczy,
- 4) statki na wejściu lub wyjściu z basenów rybackich
i Morskiej Stoczni Remontowej o pojemności brutto
ponad 15 000 RT.

5. Zasady określone w § 150 ust. 5 i 6 obowiązują w
przypadku obniżenia lub zwiększenia liczby holowni-
ków wymienionej w ust. 1-4 niniejszego para-
grafu oraz w zakresie wydawania zezwoleń na ho-
lowanie wraków statków, dużych pontonów i doków.

6. Kapitan portu może zwolnić promy morskie przewo-
żące ładunki niebezpieczne od obowiązku posługiwa-
nia się pomocą holowniczą.

4. w § 154 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Holowanie statków pustych dozwolone jest przy sile
wiatru do 6^B, a statków pustych bez własnego na-
pędu przy sile wiatru do 5^B. Na obszarze wewnętr-
znym portu Swinoujście holowanie tych statków może
się odbywać przy sile wiatru wyżej o 1^B.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1978 r.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Józef Stebnicki

Poz. 18

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 3

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie
z dnia 24 marca 1978 r.

w sprawie łączności radiowej.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 i 7
dekrety z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach
administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35; zmiany 1961 r.
Nr 6, poz. 42; 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się, co na-
stępuje:

CZĘŚĆ I.

§ 1.

Przepisy wstępne

1. Zarządzenie dotyczy wszystkich radiowych stacji nad-
brzeżnych i ruchomych UKF użytkujących pasma często-
tliwości przeznaczone dla radiokomunikacji morskiej, z
wyjątkiem stacji Ministerstwa Łączności oraz stacji nad-
brzeżnych i ruchomych Ministerstwa Obrony Narodowej
i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
2. W rozumieniu zarządzenia:
 - 1) stacjami nadbrzeżnymi są nadawczo-odbiorcze urzą-
dzenia radiokomunikacyjne stałe UKF, pracujące w
morskich portach i w pasie nadbrzeżnym,
 - 2) stacjami ruchomymi są:
 - a) nadawczo-odbiorcze urządzenia radiokomunikacyj-
ne UKF, zainstalowane na statkach morskich i na
statkach żeglugi śródlądowej,
 - b) nadawczo-odbiorcze urządzenia radiokomunikacyj-
ne przenośne UKF.

§ 2.

1. W odległości 30 mil morskich od linii brzegu morskiego
oraz na terenie morskich portów i przystani, jak rów-
nież w górę rzeki Odry od portu w Szczecinie do miej-
sowości Widuchowa, organizacja łączności opiera się na
zakresie UKF w paśmie 156,025-162,025 MHz (pasmo mor-
skie „V”).
2. Łączność radiowa, wymieniona w ust. 1, może odbywać
się wyłącznie na kanałach częstotliwościowych przydzie-
lonych przez Państwową Inspekcję Radiową.
3. Ustalony przez Państwową Inspekcję Radiową rozdziel-
nik kanałów częstotliwościowych pasma morskiego „V”
z aktualnymi przydziałami kanałów dla stacji nabrzeż-
nych zostanie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym WRN
w Szczecinie.
4. Stacje ruchome na obszarach wymienionych w ust. 1 mo-
gą stosować częstotliwości pośrednio-falowe wyłącznie:
 - 1) dla łączności w niebezpieczeństwie,
 - 2) poza obrębem portu dla nawiązania kontaktu z lądem
za pośrednictwem stacji nadbrzeżnych resortu łączno-
ści w przypadku niesprawności radiostacji UKF.

§ 3.

1. Stacje nadbrzeżne służą wyłącznie dla utrzymania łącz-
ności ze stacjami ruchomymi.
2. Łączność między dwiema (i więcej) stacjami nadbrzeżny-
mi winna być zapewniona drogą przewodową.
3. W przypadku awarii linii telefonicznej dopuszczalna jest
łączność drogą radiową.
4. Stacja nadbrzeżna może nawiązać łączność radiową z in-
ną stacją nadbrzeżną na zasadach drugorzędnej ważności
(po stacjach ruchomych).

§ 4.

1. Statki przebywające w porcie przy nabrzeżach, na czas
postoju winny być podłączone do telefonicznej sieci miej-
skiej.

2. W wypadku niemożności podłączenia do miejskiej sieci telefonicznej dozwolone jest wykorzystanie radiotelefonu UKF, tylko na kanale roboczym przedsiębiorstwa.
3. Stacje ruchome będące na podejściach do portu Swinoujście lub do kotwiczowisk tego portu i przebywające na tych kotwiczowiskach oraz w drodze pomiędzy kotwiczowiskiem a portem Swinoujście, a także w drodze na akwenach pomiędzy portami Swinoujście—Szczecin, jak również będące w ruchu w portach Swinoujście, Trzebież, Police i Szczecin winny prowadzić ciągle nasłuch na częstotliwości 156,60 MHz (kanał 12).
4. Stacje ruchome będące na podejściach do Dziwnowa, Mrzeżyna, Wolina, Kamienia Pomorskiego, Wicka, Lubinia i Nowego Warpna winny prowadzić ciągle nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 5.

Przedsiębiorstwa i instytucje posiadające stacje nadbrzeżne obowiązane są przedłożyć w Ośrodku Informacyjno-Dyspozycyjnym Urzędu Morskiego, podporządkowanym Kapitanowi Portu w Szczecinie, wykaz stacji UKF, z jednoczesnym podaniem kanałów pracy, czasu pracy i miejsca zainstalowania stacji.

§ 6.

Stacje nadbrzeżne pełniące służbę w czasie ograniczonym (nie pracujące całą dobę) nie mogą kończyć pracy przed:

- 1) całkowitym zakończeniem czynności pełnionych na skutek wezwania w niebezpieczeństwie, sygnału naglącego lub ostrzegawczego,
- 2) całkowitym załatwieniem korespondencji.

§ 7.

Nadbrzeżne stacje pełniące służbę w czasie ograniczonym, a biorące udział w akcji przeciwsztormowej i przeciwlodowej z chwilą ogłoszenia „pogotowia sztormowego” oraz „alarmu” prowadzą całodobowy nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 8.

Za prawidłową pracę na poszczególnych stacjach odpowiedzialny jest dyżurny radiooperator lub osoba upoważniona do posługiwania się radiostacją.

§ 9.

Żadne z postanowień niniejszego zarządzenia nie zabrania użycia przez stację w przypadku niebezpieczeństwa wszelkich środków, jakimi dysponuje dla uzyskania pomocy.

§ 10.

W przypadkach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie przepisy Regulaminu Radiokomunikacyjnego, stanowiącego załącznik do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej — „Genewa 1976 r.”

CZEŚĆ II

Wywołanie, odpowiedź na wywołanie i nasłuch

Dział I

Postanowienia ogólne

§ 11.

Przed rozpoczęciem nadawania należy przedsięwziąć kroki dla upewnienia się czy emisja stacji nie wywoła zakłóceń nadawań będących w toku.

§ 12.

Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo spowodowania zakłóceń, o czym mowa w § 11, stacja powinna wykorzystać do nawiązania łączności przerwę w pracy innych stacji.

§ 13.

Jeśli mimo środków ostrożności emisja stacji zakłóci nadawanie będące w toku, stosuje się wtenczas następujące zasady:

- 1) Stacja nadbrzeżna lub ruchoma, której emisja powoduje zakłócenia w łączności innych stacji, powinna zaprzestać nadawania na pierwsze żądanie jednej z tych stacji prowadzącej korespondencję.
- 2) Stacja, która żąda zaprzestania nadawania, powinna w przybliżeniu podać na jak długo żąda od stacji zakłócającej łączność powstrzymania się od nadawania.

§ 14.

1. Wołanie żądanej stacji ruchomej należy przeprowadzić na częstotliwościach podanych w § 4 ust. 3 i 4.
2. Z chwilą nawiązania łączności na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16) należy przejść na jedną ze swoich częstotliwości roboczych dla wymiany korespondencji.
3. Częstotliwość 156,60 MHz (kanał 12) jest zarezerwowana wyłącznie dla służby ruchu na akwenach wymienionych w § 4 ust. 3.

§ 15.

1. Jeżeli częstotliwość 156,80 MHz (kanał 16) względnie 156,60 MHz (kanał 12) jest w danej chwili używana dla łączności w niebezpieczeństwie, stacje nie biorące udziału w akcji ratowniczej winny pozostać na podsluchu do chwili ukończenia tej akcji i wstrzymać się od nadawania na w/w częstotliwości.
2. W razie konieczności dozwolona jest praca na przydzielonych częstotliwościach roboczych w ten sposób, aby nie zakłócić pracy stacjom, biorącym udział w akcji ratowniczej.

§ 16.

Stacja nadbrzeżna wywołana prawie równocześnie przez kilka stacji ruchomych decyduje o kolejności, w której stacje te będą mogły nadać swą korespondencję.

§ 17.

Używanie częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16) do nadawania innych sygnałów niż wywołanie i korespondencja w czasie niebezpieczeństwa jest wzbronione.

Dział II

Wywoływanie

§ 18.

W zakresach użytkowanych przez morską służbę między 156,025 i 162,025 MHz (pasmo morskie „V”), stacje nadbrzeżne wywołują na częstotliwościach podanych w § 4 ust. 3 i 4 z wyjątkiem stacji nadbrzeżnych o których mowa w § 20.

§ 19.

1. W przypadku niebezpieczeństwa wszystkie stacje do wywołania stosują międzynarodową częstotliwość wywoławczą 156,80 MHz (kanał 16).
2. Na akwenach wymienionych w § 4 ust. 3 jako częstotliwość wywoławczą w niebezpieczeństwie stosuje się częstotliwość 156,60 MHz (kanał 12).

§ 20.

Stacje nadbrzeżne przedsiębiorstw i instytucji użytkujących częstotliwości UKF przeznaczone dla radiokomunikacji morskiej wywołują podległe sobie stacje ruchome na kanałach przydzielonych przez Państwową Inspekcję Radiową.

§ 21.

Przed wywołaniem stacja wywołująca powinna się upewnić czy stacja wywoływana nie prowadzi łączności z inną stacją. Jeżeli tak, powinna oczekiwać zakończenia łączności.

§ 22.

Stacja nadbrzeżna powinna podać częstotliwość roboczą, na którą proponowane jest przejście. W przypadku równorzędności stacji — częstotliwość roboczą podaje stacja wywołująca.

§ 23.

Podczas wywołania należy stosować następującą zasadę:

- 1) Znak wywoławczy stacji wywoływanej powinien być nadany nie więcej niż trzy razy, rozdzielony słowem „woła” od znaku wywoławczego stacji wywołującej, nadanego co najmniej trzykrotnie. Wywołanie zakończyć słowem „odbiór”.
- 2) Po przejściu na odbiór stacja wywołująca czeka na zgłoszenie się stacji wywoływanej około 15 sekund — po czym może powtórzyć wywołanie. Gdy stacja wywołwana nie odpowiada na trzy kolejne wywołania, można powtórzyć serię wołań po 3 minutach przerwy.

Dział III

Odpowiedź na wywołanie

§ 24.

Stacja wywoływana odpowiada na tym samym kanale, na którym została wywołana chyba, że stacja wywołująca wskaże inny kanał.

§ 25.

Na wywołanie należy odpowiedzieć w następujący sposób:

- 1) Znak wywoławczy stacji wywołującej winien być podany nie więcej niż trzykrotnie, oddzielony słowem „odpowiada” od znaku stacji wywoływanej, nadanego co najwyżej trzy razy.
- 2) W przypadku, gdy słyszalność jest dobra, znak wywoławczy powinien być nadany jeden raz.

Dział IV

Nasłuch

§ 26.

Stacje placówek Urzędu Morskiego i sieci ratownictwa morskiego oraz Szczecin Radio prowadzą w czasie swej pracy ciągły nasłuch na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16). Stacje pracujące w systemie nadzoru i kontroli ruchu na trasie Zatoka Pomorska — port Szczecin prowadzą równolegle nasłuch na częstotliwości 156,60 MHz (kanał 12).

§ 27.

Stacje, o których mowa w § 20 prowadzą nasłuch na przydzielonych im przez Państwową Inspekcję Radiową kanałach roboczych w godzinach ustalonych przez przedsiębiorstwa i instytucje, którym podlegają.

§ 28.

Stacje wymienione w § 26 po zakończeniu korespondencji na częstotliwości roboczej przechodzą na częstotliwości określone w § 26, a stacje ruchome, z wyjątkiem statków stojących w porcie — na częstotliwości podane w § 4 ust. 3 i 4.

CZĘŚĆ III

Kontrola pracy oraz próby

§ 29.

Stacja Ośrodka Informacyjno-Dyspozycyjnego Urzędu Morskiego w Szczecinie przeprowadza dorywczą kontrolę przez nasłuch na poszczególnych częstotliwościach (kanałach) a szczególnie na częstotliwości 156,80 MHz (kanał 16).

§ 30.

W łączności między stacjami nadbrzeżnymi a stacjami ruchomymi, stacja ruchoma stosuje się do wskazówek stacji nadbrzeżnej we wszystkich sprawach dotyczących porządku i czasu nadawania, wyboru częstotliwości oraz czasu trwania pracy.

§ 31.

Wszystkie sygnały wysyłane dla prób łączności powinny być ograniczone do minimum.

§ 32.

Znak wywoławczy lub inny znak rozpoznawczy stacji winien być podany w pełnym brzmieniu wolno i wyraźnie.

§ 33.

1. Wzbronione jest wysyłanie sygnałów próbnych, które by mogły być uważane za sygnały niebezpieczeństwa.
2. Osoby mające dostęp do aparatury należy pouczyć, aby w ciągu prób nie spowodować fałszywego alarmu.

§ 34.

Wszelkie próby techniczne nadajników należy przeprowadzać na antenie sztucznej.

§ 35.

Wszystkim stacjom wzbronione są nadawania niepotrzebne, nadawanie zbytecznych sygnałów lub korespondencji oraz nadawania bez znaku rozpoznawczego bądź z fałszywym znakiem rozpoznawczym.

CZĘŚĆ IV

Przepisy końcowe

§ 36

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 3 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 29 września 1966 r. w sprawie łączności radiowej na terenie morskich portów i przystani oraz na morskich wodach przybrzeżnych (Dz. Urz. WRN Nr 10, poz. 73).

§ 37.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Józef Stebnicki